

1) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Forhøielse af Invalidforsørgelser.

2) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifterne.

Mødet hævet Kl. 4.

Fire og fyrretyvende Møde.

Mandagen den 11te Marts 1889, Kl. 1¹/₂.

Protokolten for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Fra Folkethingets Formand har jeg i Dag modtaget til Fremme i Landstinget: Forslag til Lov om Meddelelse af Koncession til Anlæg og Benyttelse af en Sidebane til de danske Statsbaner fra Horsens til Tørring.

Eksemplarer af Lovforslaget ere omdelte, Forelæggelsen sker herved.

Paa de Herrers Pladser er siden forrige Møde omdelt Betænkning over Forslag til Lov indeholdende Tillæg til Lov om Eftertryk m. m. af 29de December 1857.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forhøielse af Invalidforsørgelser.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Finantsministeren (Estrup): Grunden til, at jeg har fremjat dette lille Forslag, er den, at det forekommer mig, at der efter de nugældende Bestemmelser, navnlig for de gamle Invaliders Vedkommende, er et Misforhold mellem Maximum af Forsørgelsen i de 3 forskellige Klasser. For de Krigsinvaliders Vedkommende, som behandles efter Loven af 1851, er jo som bekendt Maximum af Forsørgelsen for 1ste Afdeling 780 Kr., for 2den 450 Kr., for 3die 315 Kr. Det maa erindres, at Invaliderne, som forsørges i 1ste Afdeling, ere ikke blot fuldstændig erhvervsudygtige, men de anses tillige for at behøve fremmed Hjælp i det daglige Liv, medens Invaliderne i 2den Klasse vel ogsaa anses for at have mistet i alt Væsentligt deres Erhvervsøve, men dog endnu ere i Stand til at hjælpe sig selv. Hvad derimod angaar Forsørgelsen for de Invaliders, som forsørges i 3die Afdeling, er den kun et Tilskud til det større eller mindre Tab af Erhvervsøve, som er fremkommet eller maa antages at hidrøre fra den udførte Militærtjeneste, ligesom der i den Klasse jo findes ikke faa, om hvem det kan være meget tvivlsomt, om Anledningen til Erhvervsuættelsen er den militære Tjeneste. Man nøies med kun at anse det for at være sandsynligt, og det er ofte noget tvivlsomt, om Svættelsen af Erhvervsøven i Virkeligheden er saa betydelig, at den kan give Adkomst til et Tilskud som Invalidforsørgelse. Naar man nu ser hen til det, forekommer det mig, at det vanskeligt kan benægtes, at der ikke er noget godt Forhold mellem Størrelserne af de Forsørgelser, som efter de gjældende Bestemmelser nu kunne tillægges de 3 forskellige Afdelinger. Dertil skal jeg endnu føie den Bemærkning, at de Invaliders af 1ste Afdeling, der ere behandlede og endnu behandles efter Loven af 9de April 1851, ikke have faaet det samme Tillæg til deres oprindelige Forsørgelse, som de andre Invaliders have faaet. Den første Forhøielse af Forsørgelsen efter Loven af 1851 fandt Sted ved Lov af 24de Februar 1858, og ved denne Lov blev der givet 50 pCt. Tillæg til Forsørgelsen, men vel at mærke, kun forjaavidt som Forsørgelsen ikke oversteg 100 Rdlr., hvorimod der for det Beløb, som Forsørgelsen oversteg 100 Rdlr., kun blev givet 10 pCt. Tillæg. Det er altsaa klart nok, at der ved Loven af 1858 kun blev givet 50 pCt. Forhøielse til dem, der havde naaet Maximum af Forsørgelse i første Klasse, medens de øvrige Invaliders fik en Forhøielse paa 50 pCt. Ved de to senere Love om Tillæg til Invalidforsørgelsen, nemlig Lov af 20de November 1876 og 18de April 1883, blev der ganske vist givet et lige